

Nr 371.

Av herr **Lövgren m. fl.**, om anslag till skogsvårdens befrämjande;

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under punkt 167 i nionde huvudtiteln föreslagit riksdagen att under titeln Skogsvård m. m.: Skogsvårdens befrämjande för budgetåret 1937/1938 anvisa ett reservationsanslag av 1,660,000 kronor.

I skrivelse den 20 augusti 1936 till Kungl. Maj:t har centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund gjort framställning rörande anslagsbehovet för budgetåret 1937/1938. Under framhållande bland annat av att skogsvårdsstyrelserna enligt centralrådets uppfattning låtit sig angeläget vara, att iakttaga strängaste sparsamhet vid upprättande av utgiftsförslagen för år 1937, ville centralrådet, då det ekonomiska läget icke ofrånkomligen syntes kräva detta, icke nu ifrågasätta ytterligare sänkning av utgifterna, då detta endast torde kunna ske med äventyrande i större eller mindre utsträckning av vad skäligen borde krävas som resultat av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. Med ledning av utav skogsvårdsstyrelserna avgivna provisoriska inkomst- och utgiftsstater för år 1937 påvisade vidare centralrådet att för budgetens balansering år 1937 krävdes ett belopp på i runt tal 1,790,000 kronor. Kungl. Maj:t har emellertid icke velat tillstyrka mer än ovannämnda 1,660,000 kronor.

Vid äskande av medel ur statens anslag till skogsvårdens befrämjande för budgetåren 1934/1935, 1935/1936 och 1936/1937 har centralrådet på grund av det statsfinansiella läget kraftigt beskurit av skogsvårdsstyrelsen beräknade utgifter och ha i statsverkspropositionerna för resp. budgetår i anslutning härtill tillstyrkt och av riksdagen anslagits belopp, som väsentligt understigit av skogsvårdsstyrelsen beräknat behov av medel för täckande av dessa utgifter. Genom att sålunda otillräckliga belopp anvisats skogsvårdsstyrelserna ha emellertid dessas ställning blivit synnerligen prekär.

På grund av de otillräckliga medel, som anvisats skogsvårdsstyrelserna ha dessa på en del håll måst vidtaga kraftiga åtgärder för att minska sina utgifter till avsevärd skada för verksamheten. Så ha åtminstone inom en del styrelser höjning å taxorna för biträdesförrättningar måst vidtagas. Vidare har företagits indragningar bland personalen, även detta givetvis till förfång för verksamheten. Trots detta har denna åtminstone gått med förlust, varför för täckande av uppkomna brister fonderade medel måst tillgripas.

Då det med hänsyn till skogsbrukets betydelse för landet måste anses nödvändigt att skogsvårdsstyrelsernas verksamhet kan i tillfredsställande omfatt-

ning upprätthållas, vilket icke kan ske med mindre tillräckliga anslag ställas till förfogande, hemställes om

att riksdagen måtte besluta att under titeln Skogsvård m. m.: Skogsvårdens befrämjande anvisa ett anslag av 1,790,000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1937.

O. W. Lövgren.

Johan Johansson,
Tväråselet.

P. L. Persson
i Undersvik.

Elof Lindberg.

Uddo R. Jacobson.

Ewald Lindmark.
